

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 2572.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Υπουργὸς Κ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀρ' 1018, ΙΔ' περὶ τελωνείων ψήφισμα, κατὰ τὸ ὁποῖον αἱ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας μεταφερόμεναι ἐξαγωγῆς πραγματεῖαι εἶναι ἐλεύθεραι παντὸς τέλους.

Παρατηρήσαντες, ὅτι κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ' 6492 (10 Ὀκτωβρίου 1830) ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς συμφέρει ἐπὶ τοῦ παρόντος, διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου, νὰ ἐπιβληθῇ καὶ εἰς αὐτὰς τὸ τέλος ἐξ εἰς τὰ ἑκατὸν, ἐκτὸς τῶν πρὸς τροφὴν καὶ γεωργίαν ζώων καὶ τῶν γεννημάτων.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας, ψηφίζομεν.

Α. Τὸ ὑπ' ἀρ' 1018 ΙΔ' ψήφισμα μεταρρυθμίζεται εἰς τὸ περὶ ἐξαγωγῆς κεφάλαιον ὡς ἐφεξῆς.

1. Τὸ Τελώνιον τῶν ἐξερχομένων πραγματειῶν λαμβάνεται ἐπὶ τῆς τρεχοῦσης τιμῆς.

2. Διὰ τὰς ἐξαγομένας πραγματείας ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας ἢ ἐντὸς αὐτῆς μεταφερομένας θέλει πληρόνεσθαι ἀπαξ τὸ τελώνιον ἐξ εἰς τὰ ἑκατὸν εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης τῶν ἐξαγωγῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπ' ἀρ' 1018 ΙΔ' ψηφίσματος.

3. Τὰ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας μεταφερόμενα πρὸς τροφὴν καὶ γεωργίαν ζῶα καὶ τὰ γεννήματα εἶναι ἐλεύθερα τελωνίου· ἀλλὰ πρὸς ἀσφάλειαν, ὅτι τὰ εἶδη ταῦτα δὲν θέλουν ἐξαχθεῖ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, ἀπαιτεῖται ἀποχρῶσα ἐγγύησις ἀπὸ τοῦ μεταφέροντος αὐτά.

Β' Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει ἔμβη εἰς πλήρη ἐκτέλεσιν ἀπὸ τῆς 20 τοῦ παρόντος μηνός.

Γ' Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ ψήφισμα τοῦτο.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἰσον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Νοεμβρίου 1830.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 7 Νοεμβρίου.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν 7ῳ λιμένι. Κατ' ἀπλους. Τὴν 5 Νοεμβρίου τὸ Γαλλικὸν βρετικὸν Γρενατιέρ, ἐκ Γραμβούσης διὰ 3 ἡμερῶν.—Καὶ ἡ γαμπάρκ Φρουῖτ, ἐκ Σμύρνης δι' ἡμερῶν 9, φέρουσα ἐπιστολὰς πρὸς τὸν Κόμητα Κ. Πάνιν.

— Τὴν 7 ἡ Ἑλληνικὴ ὀκάς "Δ γ. Νικέλαος", ἐκ Πόρου διὰ 4 ἡμερῶν.

Ἀπόπλους. Τὴν 5 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδάγασκαρ.

Ἐκ Βοστίτσης, 1 Νοεμβρίου.

(Ἐξ ἰδιαίτερου γράμματος.)

Τὴν 28 τοῦ λήξαντος ὑπεδέχθη ἡ πόλις Βουλίτσα τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην. Ἡ πόλις αὕτη, ἃν καὶ μικρὰ εἴη πρὸς τὴν ἑκλασίαν τῆς, ἔδειξεν ὅμως λαμπρὰν ὑποδοχὴν διὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ λιμηθῇ μετὰ τὴν παρουσίαν τῆς Α. Ε.

Ἡ ὑποδοχὴ αὕτη ὅχι ὀλίγον ἐξωγράφισε τὰ δείγματα τῆς θαυταίας ἐγνωμοσύνης τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Α. Ε. Ἐξοχότητα.

Μολὺς ἠκούσθη ὅτι ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Βοστίτσης πρὸ τῆς ἡμέρας σχολάζουσιν ὅλοι περιέμενον κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς αἰτίας ἐλευσίαν τοῦ.

Ὅλος ὁ δρόμος ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν μέχρι τοῦ δημοτικοῦ καταστήματος ἐστράφη ἀπὸν δάφνας καὶ μυρσίνας. Ὁ δὲ ἡγευ-

μενος τῆς μουῆς τῶν Ταξιαρχῶν ὁμοῦ μετὰ τοὺς σεβασμιωτέ-
τους τῶν συμμοιαζόντων κατέβη εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐνώθει
τῷ τῷ ἱεροῦ κλήρου Βισπίτης ἐξῆλθεν εἰς ὑπάντησιν
τῷ Κυβερνήτῳ παρηκολούθει δὲ καὶ ὁ τοποτηρητὴς τῆς
ἐκκλησίας ταύτης μὲ ὅλας τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς, καὶ τοὺς
λοῖκους τῆς πόλεως ταύτης.

Ὁλος ὁ ἱερὸς κλήρος καὶ ὁ λαὸς συνώδευταν τὴν Α.
Ἐξοχότηα ψάλλοντες μέχρι τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀιδεῶν,
ποῦ ἐγινε δοξολογία πρὸς τὸν ὑψίστον, εἰς τὸ τέλος τῆς
ἑορταίας ἐξέφωνήθη καὶ λογιδριον παρὰ τοῦ κυρίου Γ. Π.
καταβύλλη παριστάνον, ὡς ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ, τὴν ὁ-
μοίαν ἐλάσαν εὐχαρίστησιν ἀξιώθεις τῆς παρουσίας τῆς
Ε. Ὅλοι μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου ἐξέφωνήσαν ἐπαναλα-
βίως τοὺς Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος!

Ὁλη ἡ πόλις ἐφωτίσθη κατὰ τὴν ἐπιούσαν νύκτα καὶ
κατέβη τὸ δημόσιον κατὰ τὴν μετὰ τὴν ὁμοίαν ὑπε-
δέχθη ἡ Α. Ἐξοχότης. Εἰς ὅλας τὰς θύρας τοῦ κατὰ τὴν
μαῖας ἐφαίνετο γεγραμμένον κεφαλαιωδῶς τὸ « Ζήτω ὁ
Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος », μετὰ στεφάνου, δάφνης
καὶ μύρτου περικυκλωμένον.

Μας γράφουν ἐκ Τρικάλων τῆς Κερυνθίας ὅτι καὶ κατὰ
τὴν ἐκείθεν διὰ τὸν Κυβερνήτου ἐπιορμηθήσαν οἱ κά-
τοικοι νὰ δείξωσι τὰ αἰσθητά τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς
χαρᾶς των διὰ τῆς ὁποίας ἔκαμαν φιλοτίμον καὶ πανδήμου
ἐποδοχῆς πρὸς τὴν Α. Ε.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Μαρσαλίας, 11 Ὀκτωβρίου 1830.

(Ἐξ ἰδιωτέρου γράμματος.)

Ἡ Ῥωσσία ἀνεχώρησε τὸν βασιλέα τῶν Γάλλων Λο-
υίδικον Φίλιππον.

Τὴν 2 τοῦ ἐνεστώτος ὅλοι οἱ φυγάδες Ἰσπανοὶ συναχ-
θῆναι εἰς τὰ σύνορα τῆς Γαλλίας, καὶ ἔχοντες ἀρχηγούς
Ἰσπανοὺς στρατηγούς, τὸν περιβόητον Μηνᾶν, τὸν
Βαλδὲξ, τὸν Βιγόν καὶ τὸν Παῦλον, εἰσέβαλον εἰς τὴν
Ἰσπανίαν, καὶ εὐρόντες τὸν λαὸν πρόθυμον νὰ ἐνωθῇ μετὰ
αὐτοὺς, προχωροῦν εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ βασιλείου. Οἱ
καλόγηροι τοῦ μοναστηρίου Οὐδᾶς προτέφερον εἰς τοὺς
φιλελευθέρους 40 χιλιάδας ἀσπηλα, διὰ νὰ τοὺς ἀφήσωσιν
εἰς ἡσυχίαν.

Οἱ Βελγοὶ ἐθριάμβευσαν κατὰ τῶν Ὁλλανδῶν.

Πρὸς τὰς ἄλλας συγχύσεις, αἵτινες κατασεύουν τὴν
Εὐρώπην, ἤρχισαν, λέγεται, νὰ ταρατίζονται καὶ οἱ Λέχοι,
ζητοῦντες ἐλευθερίαν.

Ἐν σύνταγμα Πεδεμντιῶν θρακοφόρων, ἀποστατήσαν
ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, ἐπέρασε μετὰ τοὺς ἵππους καὶ μετὰ τὰ ὅπλα
τὸν διὰ τῆς Γαλλίας, ὅπου εἶρε μεγάλην φιλοξενίαν, καὶ
ἐπάγει εἰς τὴν Ἰσπανίαν νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῶν φιλελευθέρων.

Διαδικασία τῶν πρώην Ὑπουργῶν τῆς Γαλλίας.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς τῶν Πατρικίων Βουλῆς εἰς δικα-
στήριον συγκροτηθείσης, τὴν 22 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμ-
βρίου, ἐβδόμη τὸ ἐξῆς ψήφισμα.

Τὸ τῶν Πατρικίων Δικαστήριον

“ Θεωρήσαν τὴν παρὰ τῆς βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων
γενομένην ἀπόφασιν ἐν τῇ κατὰ τὴν 16 τοῦ Σεπτεμβρίου
συνεδριάσει αὐτῆς, δι’ ἧς ἐγκαλοῦνται προδοσίας οἱ Κύριοι
Πολιγνάκ, Πιερωνέτος, Χαντελώζας, Γουερὼν, Ῥαμβίλ-
λας, Ὡτέξ, Καπέλλος καὶ Μοντβέλος, Ὑπουργοὶ ὑπο-
γράψαντες τὰ διατάγματα τῆς 13—25 Ἰουλίου.

“ Θεωρήσαν τὸ ἀπὸ τῆς 18 τοῦ Σεπτεμβρίου διάγγελμα
κοινοποιῶν τὴν εἰρημένην ἀποφασίαν εἰς τὴν τῶν Πατρικίων
Βουλῆν, μετὰ τῆς περικυκλῆς τῶν πρακτικῶν τῆς τῶν Ἀν-
τιπροσώπων Βουλῆς, συνημμένης μετὰ τὸ διάγγελμα, καὶ
ἀποδεικνύουσης τοὺς Κυρίους Βερεγγέριον, Περτίλον καὶ
Μαδέριον Μουζῶ, ὡς διορισμένους ἐπιτρόπους νὰ ἐξακο-
λουθήσωσιν, ὑποτηριξώσι καὶ ἐκτελέσωσιν ἐνώπιον τῆς
τῶν Πατρικίων Βουλῆς τὴν εἰρημένην κατηγορίαν.

“ Θεωρήσαν ὡσαύτως τὸ ψήφισμα τῆς τῶν Πατρικίων
Βουλῆς τῆς πρώτης τοῦ ἐνεστώτος (19 Σεπτεμβρίου)
ἐξ ἧς ὅτι θέλει συναθροισθῇ σήμερον ἡ Βουλὴ εἰς δικαστή-
ριον, διὰ νὰ κρίνῃ, κατὰ δὲ τὴν περὶ τῆς ἀνωτέρω εἰρημένης
ἀποφάσεως.

“ Βουλευσαμένη δὲ περὶ αὐτῶν καὶ

“ Σκεψαμένη ὅτι, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ἀρθροῦ 55
καὶ 56 τοῦ Χάρτου τοῦ 1814, καὶ τοῦ 47 τοῦ Χάρτου τοῦ
1830, ἡ τῶν Πατρικίων Βουλὴ ἔχει μὴ τὸ δικαίον τοῦ
νὰ κρίνῃ τοὺς Ὑπουργοὺς κατηγορουμένους, καὶ ἐναγομένους
ἐνώπιον αὐτῆς παρὰ τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς δι’
ἐγκλημα προδοσίας.

“ Σκεψαμένη πάλιν ὅτι, ἀρὲν προχωρήσῃ εἰς τὴν κρίσιν
τῆς παρὰ τῇ Βουλῇ τῶν Ἀντιπροσώπων γενομένης κατὰ
τὴν 16 Σεπτεμβρίου κατηγορίας, ἀνάγκη νὰ διαβιβασθῶ-
σι καὶ διαταχθῶσι τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν διαδι-
κάσιν, τόσον ὡς πρὸς τοὺς φυλακωμένους τῶν ὑποδίκων,
ὅσον καὶ ὡς πρὸς τοὺς μὴ κατασχεθέντας.

“ Διατάττει ὅτι διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ δι’
ἐκείνων ἐκ τῶν Πατρικίων, εἰς τοὺς ὁποίους ἤθελε κρίνει,
πρέπει νὰ ἐπιστρίψῃ νὰ τὸν συμπτράτῃσι καὶ νὰ ἐπέχῃσι
τὸν τόπον του, χρείας καλούσης, θέλουν ἐξετασθῇ τὰ
παρὰ τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς δίδοντα γράμματα,
ὁμοῦ μετὰ πάντας εἰσαγωγικὰς πράξεις, ἥτις ἤθελεν εἶναι ἀναγ-
καίᾳ πρὸς διασάφησιν καὶ εἰδοποιήσιν τῶν πεπραγμένων,
καθὼς καὶ πρὸς παρασκευὴν τῆς διαδικασίας· αἱ δὲ εἰσα-
γωγικαὶ αὗται πράξεις θέλουν κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς ἐπι-
τρόπους τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς, διὰ νὰ κάμωσιν
ὅποιασδήποτε κρίνωσιν ἀρμυρίας ζητήσεις, ὥστε, τελειω-
θείσης τῆς εἰρημένης ἐξετάσεως, καὶ συμπληρωθείσης
τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ κοινοποιηθείσης εἰς τοὺς ἐπιτρόπους
τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς τῆς διαδικασίας, νὰ γένῃ
πάντα ἀναφορὰ εἰς τὸ δικαστήριον, διὰ νὰ ψηφισθῇ παρὰ
αὐτοῦ τὰ δέοντα, καλεσθέντων καὶ ἀκουσθέντων, ἐὰν ζητή-
σωσι, τῶν ἐπιτρόπων τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς.

“ Διατάττει ὡσαύτως ὅτι, ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἐξετά-
σεως καὶ συμπληρώσεως τῆς εἰσαγωγῆς, τὰ τοῦ γραμμα-
τέως ἔργα θέλουν ἐκπληροῦσθαι παρὰ τοῦ Γραμματεφί-
λακος τῆς Βουλῆς, ὅστις δύναται νὰ συμπαραλάβῃ ἑα
ὑπογραμμάτια ὀρκωμένον, διὰ νὰ ἐπέχῃ, χρείας τυχεύσης,
τὸν τόπον του, καὶ ὅτι αἱ κλήσεις καὶ ἄλλαι πράξεις τῆς
ἐπιτροπῆς τῶν κλητόρων θέλουν γίνεσθαι παρὰ τῶν κλη-
τόρων τῆς Βουλῆς.

(Le Globe.)

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ.

Ερμηνεύει τῆς Σύρας, τὴν 26 Αὐγούστου 1830.

Εὐστύχη καὶ δεύτερον κατὰ τὴν ἀσφαλείαν εἰς τὴν πόλιν τῆς Σύρας, γινωσκόμενον ὑπὸ τὸ ὄνομα Φιλικὴ Ἐμπορικὴ Ἀσφάλεια, σκοπὸν ἔχον νὰ ἀναδέχεται τὰς θαλασσίους κινδύνους παντοῦ εἶδους μετὰ τὰς ἀμοιβὰς. Τὰ κεφάλαια τῆς ἑταιρίας ταύτης ἀνίστανται εἰς Φόνικας τριακοσίας χιλιάδας, δηλαδὴ ἐκ τῶν Μεθεξῶν, ἀνὰ χίλιον. Φόνικας ἐκάστη. Διὰ τὴν ἐγκαταγραφοῦν καὶ ἄλλαι Μοίραι ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑταιρίας, ἕως τῆς πληρωῆς πεντακόσια Μεθεξῶν.

Ἡ νομοθετικὴ αὕτη λήγει περὶ τὰς μίστας Ὀκτωβρίου. Ἡ αὕτη τῶν τοιούτων ὠφελίμων καταστημάτων, ἐφ' ᾧ πρέπει νὰ χηροποιῇ ὅλους τοὺς φιλογενοῦντες, διότι εἶναι δείγμα τῆς ἀγαθῆς γινόμενης ἀναπτύξεως καὶ βελτιώσεως τῆς ἐμπορικῆς βιομηχανίας τοῦ ἔθνους, ἀνίσχυι εἰς μὲν τοὺς ἐπιχειρήματα αὐτὰ μεγαλεμπόρους, σιὰ δὲ νὰ ἐπεκτείνωσι τὴν ἐμπορίαν τὰ ἐμπορικά τῶν ἐπιχειρήματα. εἰς δὲ τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν πλοίων, μέτον νὰ πελυπλατιάζῃ τὰ πλοία των, καὶ νὰ ἀποκινδυνεύωσι ἀφ' ὧς εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας καθ' ὅλους τοὺς καιροὺς τοῦ χρόνου. Πίσον τὰ καταστήματα ταῦτα συντελοῦν εἰς τὴν ἐμπορικὴν τῶν ἐθνῶν αὐξάνει καὶ ὑψιστάται, ἀρκούν εἰς μαρτυρίαν ὅτι βλέπομεν εἰς τὰ πολιτισμένα ἔθνη. Δὲν εἶναι πόλις ἐμπορικὴ, ἥτις δὲν ἔχει ἀνάλογον μὲ τοῦ ἐμπορίου τῆς τὴν ἑτασίαν, πολλὰ ἢ ὀλίγα τοιαῦτα καταστήματα.

Οὐδ' ἐπιβεβαιώθησαν πολιτισμένα ἔθνη εἰς μὲν τὴν ἀσφάλειαν τῶν φορτίων των ἀπὸ τῶν θαλασσίων κινδύνων ἐπεκτείνωσιν αὐτὴν ἕως καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ζῶν τοῦ ἀνθρώπου. Γνωστοῦσθε εὐρηκαν ἀσφάλειαν εἰς τὰς καταστάσεις καὶ τὴν εὐημερίαν των ὅλας αἰοικεγένεαι, τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ὁπίων διὰ τὰς πολυειδῆς τύχαι, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται ἡ ἀσθενὴς ἀνθρώπινος φύσις, ἤθελαν, ἂν εὐ τοῦ συστατικῷ τούτου μέσου, ὁπισθοδρομεῖν πολυειδῶς καὶ ἀφαινεσθαι. Τὸ ἀσφαλιστικὸν κατὰ τὸν δυνάται προσφορὴ νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ εὐνομούμενης πολιτείας τὸ σύστημα, τοῦτο μὲν πολιτικῶς, ἐκεῖνο δὲ οἰκονομικῶς θεωρούμενον. Καθὼς εἰς τὴν πολιτείαν ὅλοι οἱ πολῖται ἀναδέχονται χρεὴ διὰ νὰ ἀπολαμδάνωσιν ἐπίσης καὶ δικαιώματα, τοιοῦτο τῶν καὶ εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ καταστήματα διὰ τῆς μετρίας συνδρομῆς τῶν πολλῶν, ἀσφαλίζονται ὅλων τῶν βιομηχανουμένων πολιτῶν αἱ καταστάσεις καὶ τὰ συμφέροντα. Δὲν θέλει βέβαια περᾶται πολὺς καιρὸς, ὅπου καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα θέλουν εἰσαχθῇ τὰ πολυειδῆ ταῦτα καταστήματα. Ἀλλ' ἔω, ὅπου αἱ χρεῖαι τοῦ πολιτισμοῦ μας ἀπαιτήσωσι τούτων τὴν εἰσαγωγὴν. ἐξ ἀνάγκης πρέπει ν' ἀρχίσωμεν ἀπ' ὅπου ἀρχισαν καὶ ὅλα τὰ σήμερον πολιτισμένα ἔθνη δηλαδὴ ἀπὸ τῆς θαλάσσιον ἀσφαλείαν, ἢ ἐπὶ αἱ εἶναι ἡ μήτηρ ὅλων τῶν ἄλλων παντοῦ εἶδους ἀσφαλείων. Τὸ ἔθνος μας ἐξαιρέτως ἔχει μεγ. τὴν ἀνάγκην τοιούτων καταστημάτων, διότι εἶναι ἔθνος φιλέμπορον, καὶ θαλασσοπόρον. ἔχει πλοῖα παντοῦ μεγέθους, καὶ καταγίνεται εἰς ἑρμῶν καὶ ἐκτ' ἀπαιτῶν μεγαλεμπόρων καὶ παραπλεμπόρων (cabotage). Πρὸ τῆς πολιτικῆς ἡμῶν μεταβολῆς, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὐδαιμονήτου τοιαῦτα καταστήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι καὶ τὸ ἐμπόριόν μας ἐγένετο ἦτον περιορισμένον, καὶ αὐτὰ τὰ ἀσφαλιστικὰ ἔπαυ-

γελλόμενα καταστήματα ἤθελαν εἶσθαι διόλου ἀύστατα διὰ λόγους πολιτικούς ὡς πρὸς τοὺς κρατοῦντας. Ἀλλὰ, χάρις εἰς τὴν θεῖαν πρόνοιαν, παρήλθε πλέον ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος καιρὸς. Σήμερον καὶ εἰς ἔθνος ἀνυψώθημεν, καὶ νόμους προστάτας ἔχουμεν, καὶ σημαίαν ἔχομεν, γνωρίζομένην ἀπ' ὅλας τὰς Δυνάμεις ὡς σημεῖον ἐλευθέρου καὶ ἀνεξαρτήτου ἔθνους. Ἐκτὸς τούτων κατεστράφη προσφάτως, χάρις εἰς τὴν φιλανθρωπὴν ἐκτρατεῖαν τῶν Γάλλων, ἡ μάστιγξ τοῦ χριστιανικοῦ ἐμπορίου, ἡ ἀπάθροπος συστηματικὴ πειρατεία τῶν Ἀφρικανῶν, ὥστε οὐδ' ἐκ τούτων ἔχομεν πλέον νὰ φοβώμεθα καὶ ἐν κακόν. Ἄλλος κίνδυνος δὲν μένει σήμερον κυρίως, πλην ὁ τῆς θαλάσσης, καὶ ἰδοὺ τὰ ἀρκετάτα ταῦτα καταστήματα χρηρῶν ὅλην τὴν εὐκολίαν διὰ νὰ ἀσφαλίζεται καθείς, καὶ μάλιστα ἐντὸς τῆς πατρίδος του. Ἡ ἑλλειψὶς αὐτῶν τῶν καταστημάτων πρὸ τῆς ἐθνεγεργσίας ἔκαμεν ὡς ἕξιν εἰς τοὺς περισσοτέρους τῶν ἐμπόρων καὶ εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν πλοίων, καὶ ἐξαιρέτως τῶν τριῶν ναυτικῶν νήτων, νὰ θεωρῶσιν ὡς περιττὴν, ἴσως καὶ περιφρονητὴν, τὴν ἀσφάλειαν. Ἀλλ' εἶναι καὶ τοῦτο καρπὸς τῶν δυστυχῶν ἐκείνων καιρῶν.

Ἐπειτα καθὼς κατήντησαν σήμερον αἱ ἀμοιβαί, ὥστε μὲ 60|1 μόνον νὰ ἀσφαλίζῃ τις τὸ πλοῖόν του δι' ἓνα ὁλόκληρον χρόνον, καὶ μὲ 80|0, αἱ συμπεριληφθῇ καὶ ἡ Μιῦρη θάλασσα, εἶναι πλέον καὶ διὰ τὸν μικρέμπορον καὶ διὰ τὸν μεγαλέμπορον ἀξιοκατάκριτον τὸ νὰ μὲν ἀτκεπῆς. εἰς περιστάσιν θαλασσίον ζημίας, ἂν εἶναι μικρέμπορος, ἀφαιρίζεται, διότι ἐφειδωλεύθῃ μίαν ἐλαχίστην δόσιν χρηματικὴν ἂν εἶναι μεγαλέμπορος, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐλαττῶναι οὐσιωδῶς τὴν μεγάλην καταστασίαν του.

Δὲν ἤθελον εἶθαι ἄκαιρον, πρὶν δώσωμεν τέλος εἰς ταύτην μαρ, νὰ ἀναφέρωμεν τοὺς αὐτοὺς περὶ ἀσφαλείας λόγους τοῦ Κυρίου Κουρβέτου, Συμβούλου τῆς Ἑπικρατείας, λαλοῦντος εἰς τὸ νομοθετικὸν σῶμα τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος τοῦ σοφοῦ ἐκεῖνου ἔθνους, διὰ νὰ ἀπιδείξωμεν τρανώτερον εἰς τὸ Κοινόν, πῶς θεωρεῖται τὸ περὶ ἀσφαλείας ἄρθρον εἰς τὰ φωτισμένα ἔθνη.

« Οἱ κίνδυνοι (λέγει) τῆς ναυτιλίας ἐδυτκόλευαν τὸ ἐμπόριον· τὸ ἀσφαλιστικὸν σύστημα ἀνεφάνη ἐσυμβουλεύθη τοῦ καιροῦ, ἔτρεψε τὸ βλέμμα του πρὸς τὴν θάλασσαν· ἠρώτητε τὸ τρομερὸν τοῦτο στοιχεῖον ἐγνώρισε τὴν ἀσφατίαν του· προεῖδε τὰς τρικυμίας του· κατεσκόπευσε τὴν πολιτικὴν· ἔμαθε τοὺς λιμένας καὶ τὰ παράλια τῶν δύο ἡμισφαιρίων· ὑπέδρα τὰ πάντα εἰς σιφὺν ὑπολογισμοὺς, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν προσεγγίζοντα θεωρία, καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἐπιχειρηματικὸν ἐμπόρον καὶ τὸν ἀτρόμητον ναύτην. Ναί, εἶναι συμφέρον, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἀνθρώπινος φύσις ἀναγκάζεται νὰ ἐνδῶτῃ, ἀλλ' ὡς πρὸς τὰ ὑπάρχοντά σου, πήγαινε, διέλθε τὰ θαλάσσης, βάλε εἰς ἐνέργειαν ὅλην σου τὴν ἐπιτηδειότητα καὶ τὴν βιομηχανίαν, καὶ ἐγὼ ἀναδέχομαι ὅλους σου τοὺς κινδύνους. Ἐκτοτε, Κύριοι, ἀσφαλίζονται νὰ τὸ εἰπῇ τις, τὰ τέσσαρα μέρη τῆς οἰκουμένης συνεμίστησαν. »

« Γνωστον εἶναι τὸ ἀσφαλιστικὸν συνάλλαγμα κτλ. »

Ποικίλα.

Ἀρχαιολογικά τινα περὶ Ναυπλίου.

τοῦ Ναυπλίου τὰ γενέθλια ἢ Ναυπλίας, κατὰ τὸ συνη-
θέως εἰς τοὺς παλαιούς μας ὄνομα, εἶναι ἀρχαϊότατα.
οἱ δὲ Δέλου ὅτι ὠνομάσθη οὕτως ἀπὸ Ναύπλιον υἱὸν Πο-
σειδῆος καὶ Ἀμυμώνης τὸν πρῶτον οἰκιστὴν τοῦ ζῶντος περὶ
τὰ ἑρμῆα· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ναυσι πρὸς πλεῖσθαι, εἶναι εἰπεῖν
καθ' ἡμᾶς, ἀραγμα ἢ καραδοστάσιον, ὡς τὸ καλῆτερον ὅλης
τῆς ἀκτῆς τοῦ Ἀργεῖος, τοῦ ἵππου ἔπειτα ὑπῆρξε πᾶν
καὶ ναύσταθμος. Ὁ Στράβων δέχεται τὴν δευτέραν ταύ-
την ἐτυμολογίαν καὶ κρίνει πλάσμα τὴν περὶ Ναυπλίου καὶ
τῶν αὐτῶν αὐτοῦ ἱστορίαν· διότι εὐδ' ὁ Ὅμηρος, λέγει, δὲν
ἀναφέρει τίποτε περὶ τοῦ Ναυπλίου τούτου, εὐδὲ περὶ τοῦ
Πολαμῆδους· ἀλλ' ἐπειδὴ Ναύπλιος μὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν
ἀρχαιότητα φθοροποιός τις πειρατὴς περὶ τὸν Καφηρέα
(Καβοδόρον) τοῦ δὲ Παλαμῆδους τόποιμα σώζει ἕως τῆς σή-
μερον ἢ κορυφῇ τῆς πόλεως, διατί τὰ ζητῶμεν ἀλλοῦ τὴν
ἐτυμολογίαν τῶν τόπων;

Οἱ πρῶτοι τοῦ Ναυπλίου κάτοικοι, κατὰ τὴν γῶμην τοῦ
Παντανίου, ἦσαν Αἰγύπτιοι ἀπὸ τοὺς συνακολουθήσαντας
τὸν Δαναὸν καὶ κατασταθέντας εἰς τὸ Ἀργεῖον, ὅθεν ἐλ-
θόντες μετὰ τρεῖς γενεάς ἐκτίσαν τὸ Ναύπλιον οἱ ἀνωτέρω·
φαίνεται καὶ ἀπὸ τοῦ εἰσέτι σωζόμενον μέρος κυκλώπειον
τοῦ τείχους τῆς ἀκροπόλεως ὅτι δὲν ἐκτίσθη πολὺ ὕστερον
τοῦ Ἀργεῖος καὶ τῆς Τίρυνθος.

Τοῦ Ναυπλίου τὸνομα εὐρίσκεται καὶ εἰς τὸν Ἡρόδοτον
ἐκστρατεύοντες ποτε κατὰ τοῦ τοῦ Ἀργεῖος οἱ Σπαρτιάται
δὲν ἐτόλμησαν κατὰ τινὰ χρησμὸν τὰ περάσειν τὸν Ἑρα-
σίην (Κεφαλάρι), ἀλλὰ στραφέντες εἰς τὴν Θυρίαν (Ἀ-
στρες), ἐμδῆκαν εἰς πλοῖα καὶ ἀπέβησαν ἑξαφνα εἰς Τι-
ρυνθίην χώραν καὶ Νανηλίην ἔδραμον πρὸς τοῦτο τὸ
μέρος οἱ Ἀργεῖοι καὶ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον τῆς Τίρυν-
θος εἰς τὴν τότε λεγομένην Σήπειαν, νῦν δὲ Βάλτον ἢ
Δαλαμανάραν (ὄνομα κύριον Ἰσπανικόν). Τὸ Ναύπλιον,
ὡς φαίνεται, ἦτον ἔρημον κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, δηλονότι
μετὰ τρεῖς περίπου αἰῶνας ἀπὸ τὸν πρῶτον οἰκιστὴν τοῦ
εἶχον οἱ Ἀργεῖοι καταστρέψει ἐν καιρῷ τοῦ β' Μεσσηνια-
κοῦ πολέμου ἐπὶ Ἀριστομένους, ὡς λακονίζον· οἱ δὲ Σπαρ-
τιάται ὑποδεχθέντες τοὺς ἐκπεσόντας Ναυπλιώτας, καὶ
ἔχοντες ἤδη κυριευμένην τὴν Μεσσηνίαν, τοὺς ἔδωκαν εἰς
κατοικίαν τὴν Μεθώνην, ὅπου ἔμειναν ἕως τέλους καὶ μετὰ
τὴν κάθοδον τῶν Μεσσηνίων ἐπὶ Ἐπαμινώνδου.

Δὲν ἔχομεν οὔτε βιβλιοθήκας οὔτε τὸν καιρὸν, ὥστε νὰ
ἐρευνήσωμεν καταλεπτῶς τὴν ἱστορίαν αὐτῆς τῆς πόλεως,
τὴν καὶ τὴν ἑσπερὶν εἰς διάστημα πολλῶν αἰώνων πρὶν
τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως· οἱ Τούρκοι κατὰ τὸν
Μελέτιον ἐκυρίευσαν τὸ Ναύπλιον συγχρότως καὶ τὴν
Μοιρεμβασίαν διὰ συνθήκης τὸ 1450 ἔτος· ὁ περιέφημος
τῆς Βενετίας Ναύαρχος Μοριζίνος τὸ ἐλευθέρωσε τῷ
1687 διὰ τῆς συμπράξεως τῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ τελευ-
ταῖα τοῦ Ναυπλίου συμβάντα μέχρι σήμερον εἶναι τοῖς
πᾶσι γνωστά.

Κατὰ τὸν Πανσανίαν ἦτον εἰς τὸ Ναύπλιον ναὸς Ποσει-

δῶτος καὶ πέτρα ἔχουσα ἐγγραμμένην εἰκόνα διὸ, διότι
φαγὴν ἀμπέλιον κλήμα, ἐδίδαξε πρῶτον αὐτὸ τὸ καλὸν
ζῶον τοῦ Ναυπλιώτας νὰ κλαδεύουν τὰ κλήματα διὰ νὰ
θλαστάνουν καλῆτερα. Ἦτον καὶ πηγὴ Κανάρις, εἰς τὴν
ὁποῖαν καταβαίνοντα κατ' ἔτος ἢ Ἡρα, ὡς ἐλέγετο, ἀνι-
λάμβανε τὴν παρθενίαν τῆς αὐτῆς δὲν εἶναι ἄλλη βιβλῖα
παρὰ ἢ σήμερον λεγομένη Γλυκεῖα πλησίον τοῦ ὁμωνύμου
δουκοῦ εἰς τὸν δρόμον τοῦ Ἀργεῖος.

Μεταξὺ Ναυπλίου καὶ Ἀργεῖος παρὰ τὴν θάλασσαν
ἦται εἰς τὸ βάθος τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου ἦσαν τὸ πάλαι
τινὲς πόλεις, ἢ χωρίαι, οἱ Ἀναβαθμοί, ὅπου κατὰ πρῶτον
ἀπέβη ὁ Δαναὸς ἐρχόμενος ἀπὸ Αἰγύπτου νὰ κατεκλήτῃ τὸ
Ἀργεῖον, Μήδεια, Τημενίον, καὶ ἄλλα. Ὑπεράνω δὲ κατὰ
τὸν δρόμον τοῦ Ἀργεῖος εἰς Ἐπίδαυρον ἦτον Ἡραῖον, ἢ
Ναὸς τῆς Ἡρας, ὁμαστός διὰ τὸ κάλιν καὶ διὰ τὴν ἀρ-
χαιότητά του. Ἐτι δὲ Ἀθήνη, Εὐβοῖα, Νησίς, τὴν ὁποῖαν ὁ
Μελέτιος δέτει εἰς τὸ παρὲνθρονον Ἡρι.

Τὸ Ναύπλιον λοιπὸν εἶναι καὶ ἀρχαῖον καὶ ὁπωσὺν
περίεργον εἰς τὴν παλαιὰν ἱστορίαν· ἀλλὰ τῆς ὑπάρξεώς
του αἰ λαμπρότεροι εἶναι ἔτι αἱ νῦν ἡμέραι. Οἱ δὲ σημε-
ρινὲς κάτοικοι τότε μόνον Δέλου κριθῇ ἀξιολογώτεροι τῶν
παλαιῶν, ὅταν ὑπερβῶν ἐκείνους εἰς τὴν φιλοκαλίαν, τοὺς
πρὸς τὰ κοινὰ ζῆλον, τὸ φιλόπατρι, κτλ.

Φελέδης Ἰγλαῖος.

Ἑρνος ὑπὲρ τῶν ἐν Ἡλίδι συστηθησομένων
σχολείων.

Λαμπρῆς Καραντῆς, ἐνοικιαστὴς τῶν φετειῶν προσόδων τῆς ἐπαρχίας Πύργου, κατέθεσε	Φίν. Λεπ.
περιπλέον ὑπὲρ τῶν συστηθησομένων σχολείων	400
Ἀγγελῆς Κοιμανιώτης, τῶν τῆς ἐπαρχίας Π. Πατρῶν	342
Χρήστος Πουλόπουλος, τῶν τοῦ Νεοκάστρου	57
Ἀναγνώστης Οἰκονομίδης, } Γεώρ. Τριανταφύλλης, καὶ } τῶν τῆς Ἀνδρούσης	114
Θανάσης Ντισάνης, }	
Ἀλέξιος Μαϊνῆς, τῶν τῆς Ἀρκαδίας	57
Π. Α. Κονδάκης, καὶ } Π. Διαμαντόπουλος, } τῶν τῆς Μεθώνης	136:80
Δημήτριος Ἀντωνόπουλος, τῶν τοῦ Νησίου	114
Παναγιώτης Δαμουλίας, εἰς χωρίον τῆς ἐπαρ- χίας Πύργου	11:40
Ἀναγνώστης Πουλόπουλος, μέρους τῶν τῆς Μικρομάνης	11:40
Ζαφείρης Μπούρας, τῶν τοῦ χωρίου Κωνσταντίνων τῆς Ἀνδρούσης	22:80
Ἀνώνυμός τις	8:20

Κεφάλαιον Φίνικες 1274:60

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ